

ORKDAL

MENIGHETSBLAD

Nr. 6

Juni 1967

16. årgang

MYE vakkert og stemningsfullt er og vil bli tenkt og sagt om og til konfirmantflokkene rundt omkring i kirkene også her i Orkdal.

Velment og velplasert har sikkert taler og gode ord falt ved gavebord og middagsbord i de mange konfirmanthjem, alt etter evner og forutsetninger, med ønsker og sikkert også med bønner for de unges fremtid.

unge. Men nå skulle spørsmålet gjelde oss voksne, de pårørende og hele det samfunn, den menighet som omgir dem.

Her trenger vi visst alle be: Forlat oss vår skyld! Når sannheten skal sies, er det nok ikke lite som svikter i vår omsorg for de unge. Konfirmantpresten har sitt å tenke på av slikt som ikke ble sagt og gjort og oppnådd. Her var mulig-

Ble det slik at festen der hjemme kom i disharmoni og konflikt med høytiden og handlingen i kirken?

Hva med samfunnet som helhet? Det fins uten tvil i stor målestokk mennesker og makter som er ute for å få tak i de unge — til sine egne formål, i tvilsom hensikt ofte. Reklame og massemedia sikter temmelig utilsløret mang en gang på å forme de unges sinn etter ideer og idealer som står i kontrast til kristen livsholdning.

Hva med den lokale menighet — på hver vår kant? Sviktet den når det gjaldt å gi de unge følelsen av å kjenne seg hjemme ved gudstjenesten, av å høre til og ha en plass i «Kirken — vårt hjem»? Lyktes det, eller sviktet det når det gjaldt den miljøsikapende innsats for å ha noe å innby til og føre de unge inn i — ikke i første rekke som hørere, men som «gjørere»?

Vi kunne ha fortsatt: Hva med skolen —? med lærerne —? Men spørsmålene er alt blitt for mange. Det kunne være fristende å si med dikteren: «Jeg spørger kun, mitt kall er ei å svare». Overfor spørsmålet om vi svikter konfirmantene, får vi, hver enkelt og de instanser det gjelder, ta det opp til vurdering og prøvelse — som den enkeltes sak og i den større målestokk, i samfunnsmessig sammenheng.

K.

GOD SOMMER
ønskes
alle menighetsbladets lesere.

Svikter vi

konfirmantene?

«Vårens vakreste eventyr» — slik har man karakterisert høytiden, og elik er det nok grunn til å se det og si det ut fra den ytre rammen omkring det hele.

Men det er samtidig ett spørsmål som presser på, og som må få stå som et selvprøvende korrektiv midt i alt det melmente og stemningsfulle: Svikter vi konfirmantene — når det kommer til stykket?

De unge står i sentrum på en uvant og egenartet måte. Det er hyggelig, men det kan føre til en betenkelig og farlig selvopptatthet dersom ikke også GUD får stå i sentrum, dersom ikke den indre og åndelige side ved handlingen får komme til sin rett.

Her kan det nok svikte for de

heter som ikke ble nyttet, oppmuntring og appell som ikke ble gitt. — Men det er også et større perspektiv en må se det hele under.

Med risiko for å virke litt negativ får vi spørre: Hva med hjemmene? Var det noe eller noen der som sviktet de unge i denne tiden? Vi takker for de tusen gode hjem, — hvert eneste av dem er en positiv kraft i folk og samfunn. Men selv det gode hjem kan komme i skade for å svikte mang en gang. Hva så med de skrøpelige, ja de dårlige og kanskje oppløste hjem? Ble de vesentlig et overnattingssted, en spiseplass der kontakten sviktet, der hjertets stemme ikke fikk komme til sin rett, der bønnen stilnet og Guds ord ble fremmed og fjernt?

Konfirmanter i Orkland 25. juni 1967

Andersen Odd Edvin
Asbøll John Olaf
Belsvik Asbjørn Eivind
Berbu Leo Terje
Blomli Olav Arild
Brattli Sigbjørn
Fagerli Ivar
Fagerli Øystein
Føll Tor

Havik Stål
Hoston Edmund
Hoston Egil Asbjørn
Kirkaune Per
Kusæther Hallgeir
Ljøkjel Magne Oddbjørn
Oppøien Ole Dagfinn
Strømsvåg Gunnar Arne
Sæterbakk Per Johan.

Bakk Sigrid
Bjerkan Gerd Irene
Bredesen Tove
Bredesen Wenche
Garberg Marit Oline
Grønningen Anne Lise
Hoset Sigrun Karin
Ljøkjel Ase
Lyngved Karen

Solbu Mary
Solbu Ashild
Sommervold Liv Randi
Staveli Kjellfrid
Tronvoll Birgit
Tverdal Inger
Valstad Svanhild Ingeborg.
Tilsammen 34.

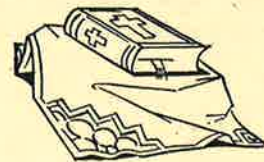
BØNNER for KONFIRMASJONEN

Under
konfirmantforberedelsen

HELLIGE, TREENIGE GUD, du har tatt meg til deg i den hellige dåp, forat jeg skulle være ditt glade barn og din villige tjener: Jeg bar deg for alle min kamerater og for meg selv at du i denne tid vil la oss vokse i troen, gjøre oss utholdende i bønner og trofaste i vår bibellesning. Hjelp oss så vi med glede søker deg i menighetens gudstjeneste. Gi at våre hjerter må bli fylt av kjærlighet til deg og at vårt liv kan bli et forbilde for våre kamerater.

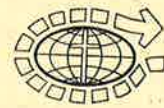
Bevar våre hjerter i renhet og hjelp oss til tappert å kjempe mot alle fristelser. Bered oss du til en verdig og vel-signet konfirmasjon. For Jesu skyld.

AMEN.

Uken før
konfirmasjonsdagen

HERRE GUD, himmelske Far. Jeg ber deg at du vil gjøre mitt hjerte slik at jeg kan få den rette velsignelse av min konfirmasjon. Hjelp meg å mene det oppriktig med mine løfter og alltid å stå fast ved dem. Hjelp meg til rett å bekjenne min tro, på min konfirmasjonsdag og gjennom hele mitt liv. Velsign min første altergang og la det ikke bli den siste. For Jesu skyld.

AMEN.

AKSJON-67: VI BANKER PÅ

JUBILEUMSGAVEN TIL MISJONSSKAPENE
DET NORSKE MISJONSSKAP 125 ÅR DEN NORSKE SANTALMISJON 100 ÅR

Misjonen banker på .....

I 1967 er det 125 år siden Det norske Misjonsselskap og 100 år siden Den norske Santalmisjon ble stiftet. De to selskapene besluttet å ha en stor felles landsinnsamling for misjonen i forbindelse med sine jubileer. Denne landsinnsamlingen skal legges opp i samarbeid med radio og fjernsyn og går av stabelen 28. august.

Det tales mye om forenkling og samkjøring i det kristelige arbeid. Denne fellesaksjonen som våre to gamle misjonsselskaper skal ha i høst, vil kanskje sette spor etter seg på mer enn en måte. Den er nemlig et godt eksempel på samarbeid mellom to selvstendige organisasjoner.

Det vi håper gjennom aksjonen

er å presentere for alle norske borgere hva misjonen er og vil. Dessuten håper vi at den gaven som blir gitt, skal være med å fremme Guds rikes vekst og velsignelse der våre misjonærer virker.

Aksjonen er kalt: «Vi banker på». Fra Nordkapp til Lindesnes vil det bankes på i hvert eneste hus, i bygd og by, inne i landet og ute ved kysten. Disse som banker på, skal samle inn de norske heimes gaver til de jubilerende misjoner, mens radio og fjernsyn forteller om hva misjonærer har gjort og gjør i de deler av verden som vi i daglig tale kaller ulandsområder.

Oslo biskop, dr. theol. Johannes Smemo sier om denne aksjonen:

«På tre måter synes jeg dette

likefrem er en merkedag i norsk misjons historie:

1. Det er historiesus over selve jubileene. Hva forteller ikke disse to selskapers historie om innsats og om resultater og om Herrens velsignelse over vår kirke og vårt folk!
2. Det er en historisk hending at disse store organisasjonene går sammen som det var ett og samme formål det gjaldt — hva det jo også er!
3. At kringkasting og fjernsyn stiller seg til rådighet for en slik innsamling til misjonen, er det sterkeste og gledeligste uttrykk for den nye vurdering av misjonen som vi opplever».

«Vi banker på» hos alle 28. aug. gjennom radio, TV og gjennom et personlig besøk. Vi gleder oss til å banke på hos dere.

Ungdomsspalte

Jeg ber eder inderlig, I Jerusalems døtre, at I ikke vekker og ikke egger kjærligheten før den selv vil.
Salomos Høysang 3, 5.

Når kan den unge livets sti bevare,
Så den er ren og lys
ved dag og natt?
Det skjer alene når Guds ord,
det klare,
Er lys og liv og hjertets skatt.

H. G. Heggveit.

KONFIRMANT / FORELDREFESTEN 3. 5. i Megården var en god kveld med fin oppslutning, et allsidig program der konfirmantene og deres foreldre lot til å hygge seg sammen. Pastor Koren talte til innledning, pastor Olsen holdt reisekåseri, ungdomsarbeider Einar Gjønnes viste filmbånd, og sokneprest Leergaard avsluttet. Ungdomnemnda skal ha takk for strevet og ønskes lykke til i neste omgang!

PINSETREFFET på Gjølme skole 13. 5. samlet nesten overveldende deltagelse både av yngre og eldre, både innenbygds og utenfra. I det kjølige været var det godt å ha det rummelige «innomhus». Det var tale av lektor Meyer, og Langevåg Musikklag og korps spilte og sang. Ungdomnemnda for Orkdal og Svorkmo IUF stod bak tiltaket.

KONFIRMASJON har det vært holdt, på Geitastrand 4. 5., i Orkanger 7. 5., og i hovedkirken 21. 5., alle steder ved pastor Olsen. På de to sistnevnte stedene var flokkene nokså jevnstore, ca. 60 i hver. Alt godt ønsker vi her i spalten for dere som er blitt konfirmert, og for dere som siden skal bli det i Orkland 25. 6.

EKSAMEN er ellers ordet og saken som har spøkt for mange av dere i tiden som er gått, fra de «grønne» til de «røde» russ. Vi gratulerer alle som er kommet vel igjennom og kan forstå, et stykke på vei, de ytringer for lettelse og livsglede som en har kunnet observere.

KRISTENRUSSENS misjonsaksjon for bibelbutikk i Israel har foregått under heldige værforhold og samlet bra oppslutning av interesserte de fleste steder.

Avslutningsmøtet blir i Orkdal

Orkanger kirkes 75-årsjubileum

Til Orkanger menighet.

Som sønn av en gammel Orkdalprest, Brage Høyem, tillater jeg meg å sende en hilsen. Da jeg selv også fikk være hjelpeprest i Orkdal 1931—32, og bestyrte kallet et ½ år mellom fars og prost Skronnalds tjenestetid, har jeg også selv mange gode minner fra Orkanger kirke.

Men jeg skriver helst fordi jeg vet at min far likte seg særdeles godt blant folket på Orkanger. Hva det kom av at han likte seg godt der, både vet jeg og vet jeg ikke. Kanskje minnet bebyggelsen på Orkanger og folket der om bebyggelsen og folket i Ila i Trondheim, der han selv vokste opp.

Da han i 1922 kom til Orkdal, kom han med følelsen av å være kommet heim til Trøndelagen igjen. Da hadde han ikke bodd i Trøndelagen siden 1893, så det var jo en mannsalder han hadde vært borte. Om hans store forventninger helt ble innfridd, kan jeg ikke si. Men jeg hørte at han ofte på sine gamle dager snakket om sine venner «på Øra». Han gikk meget på hus- og sykebesøk der nede, og der bor jo folket så tett, at man lett kunne få besøkt en del på en dag. En prest ser jo ikke hver dag synlige resultater av sitt virke, men å gå på hus- og sykebesøk det er en taknemlig del av prestens gjerning. Folk satte pris på disse besøkene, og det gjorde ham godt.

kirke 8. juni. La det også der bli manjevn oppslutning.

ST.HANSKVELDEN blir det tradisjonell St.Hansfeiring inne ved Stokkhaugen der unge og eldre er velkommen.

KONFIRMANT-FESTEN for Orkland blir i år på Svorkmo misj.hus.

GOD SOMMER!

Jeg begynner å glemme navn på hans gode venner der, men jeg husker en meget blid og vennlig gammel dame, der far satte inn hesten sin. Der hadde han prestestue, der fikk han kle seg om før han gikk over veien opp i kirken. Så var det to fromme og vennlige medhjelpere, den ene het Mathisen, husker jeg. Så var det jo organisten frøken Hoff som alltid var hyggelig å få hilse på. Hun gikk opp i sin gjerning med liv og sjel. Av klokere husker jeg gamle Snekkvik, som var et eneste stort smil, og han som fulgte etter, var visst Sletvold. Så hadde vi frøken Gudrun Hov som ofte gledet oss med sin vakre sang. Og mange, mange andre. De fleste av dem er nå sikkert borte, men kanskje lever det enno en del som minnes Brage Høyem, som var prest i Orkdal fra 1922 til 1932.

Så slutter jeg denne hilsen med en hjertevarm hilsen også fra min kone og meg, og får forme vårt ønske for dagen og dagene som kommer med dette verset fra Landstad 724, 6:

*Fred med huset — gjennomsuset
gjennomsuset av Herrens røst!
Alltid der inne hjertene finne,
hjertene finne en evig trøst.*

Martha og Gustav K. Høyem.

FRA KILDENE

Den langmodige er bedre enn en veldig helt, og den som styrer sitt sinn er bedre enn den som inn-tar en by. Ordspr. 16, 32.

*Å klage og å klandre
Og skyte skyld på andre
Og legge grått til grått,
Det lyser opp ei dagen,
Ditt sinn er hovedsaken.
Blir du kun god,
blir allting godt!*

Jonas Dahl. L. rev. 488, 3.

Ny sokneprest i Orkdal

Prost Havdal, Meldal, er i statsråd 12. 5. utnevnt til sokneprest i Orkdal prestegjeld. — Olaf Julius Havdal er født i Lånke 2. mai 1905. Han tok teologisk eksamen i 1930, var lærer fra 1931, lektor i Tromsø fra 1934. Han ble stiftskapellan i Hålogaland 1936, sokneprest i Sør-Varanger fra 1937 og i Haltdalen fra 1947. Til Meldal kom han i 1955.

Vi gratulerer med utnevnelsen og kommer tilbake i neste nr. med mer utførlig omtale. Tiltredelsen vil skje ca. 1. septbr., og vi sier foreløpig:

VELKOMMEN TIL ORKDAL!

MÅNEDENS AKTUELT

Den 5. juni brøt krigen ut mellom Egypt og Israel. Lengere tids spenning har dermed fått utløsning. Ingen kan idag overskue virkningen av denne tragiske konflikt, aller minst de som leder og styrer. Men det som trengs er at det blir bedt for alle dem som er i høy verdighet og bærer stort ansvar. Det er mer enn noensinne aktuelle ord vi finner formulert i vår kirkes fredsbønn som vi her tar med innledningen til:

ALLMEKTIGE, evige Gud! Du som kan lede og bøye menneskers hjerter, vi ber deg: Hjelp

To aktive jubilanter

Når to av våre største misjonselskaper jubilerer i år, er det ikke mimrende oldringer som er mest opptatt av gamle minner. Nei, begge er hektisk opptatt av dagens og framtidens oppgaver, og noen få facts kan belyse det:

Det norske Misjonsselskap har nå 380 aktive misjonærer. Siden starten i 1842 har omkring 1100 misjonærer reist i selskapets tjeneste.

Misjonsmarker: Sør Afrika fra 1844, Madagaskar fra 1866, Kame-run fra 1925, Hong Kong fra 1949, Taiwan fra 1950, Japan fra 1950. I Kina var arbeidet i gang fra 1902 til 1949.

Fra misjonens begynnelse er døpt ca. 628.000, og på arbeidsmarkene er det nå en kvart million menighetslemmer.

NMS driver 5 hospitaler, 19 syke-stuer, 4 spedalskehjem, 2 barnehjem og flere barnehager, og driver innpå 400 skoler med 550 lærere og 24.500 elever.

Dette store arbeidet bæres av trofaste misjonsvenner hjemme i Norge. I 14 kretser arbeider ca. 7.700 foreninger for NMS.

Den norske Santalmisjon har fremdeles India som hovedarbeidssted, men har utvidet området til Øst Pakistan og Bhutan og vil i jubileumsåret starte virksomhet i Latin Amerika.

80 misjonærer, herav 52 norske, arbeider ut fra 28 misjonsstasjoner.

På arbeidsfeltet er det i dag 310 menigheter med 43.000 kristne og 950 prester og evangelister.

Skolene har 10.000 elever fordelt på 120 folkeskoler, 10 realskoler, 5 gymnaser, sykepleierskole, yrkesskole, husmorskole og presteskole.

5 sykehus, 10 poliklinikker og 2 spedalskekolonier gir 200.000 behandlinger om året.

I Norge har Santalmisjonen omkring 3.400 foreninger i 16 kretser.

og styrk alle dem som idag har det store ansvar for fredens sak i verden. Ta i din mektige hånd nasjonenes ledere, vend deres hjerter til deg og gi dem kraft i striden mot alt som vil forføre oss til det som ondt er. - AMEN.

SIDEN SIST:

«Eldres hyggetime» har vært forsøkt på Svorkmo misjonshus 25. 4. og 16. 5. Begge ganger har en god del funnet veien og hygget seg sammen omkring kaffekoppen og et enkelt program med sang, film/lysbilder og andakt. Noe av det samme programinnslaget ble også brukt på Orkanger Aldersheim 2. 5. Filmen som handlet om Sjømannsmisj.arb. i New-York lot til å være av stor interesse for de gamle. — Etter gudstjenesten på Ustjåren skole Kr. Himmelfartsdag var det en ekstra tilstelning med «kirkekaffe», film-fremvisning og en del orientering. Takk både til dem som stelte istand og til alle som sluttet opp. — Nasjonaldagen 17. mai ble også denne gang feiret med stor oppslutning i kirkene om formiddagen og med en rik variasjon av arrangementer utover dagen både for barn og voksne. En kunne kanskje uttrykke et ønske om at festtalerne, spesielt i tilknytning til barnetoget, måtte få ha et mer lydhørt publikum enn det later til å være noen steder. Dagens betydning og innhold skulle tilsi det. — Orkladal fellesforening for NMS hadde misjonsstevne på Fannrem i det vakreste vårvær. Gudstjenesten om formiddagen var bra besøkt (3 dåp, 86 nattvgjester, kr. 696 i offer). Ettermiddagsmøtet ble ledet av formannen sokneprest Stene Johansen. Per Asphjell åpnet, og det var ellers tale av misjonær Jenny Stapnes og sekr. Ottar Hyldmo. I kollekt kom det her inn kr. 365. En gild og givende misjonshelg. —

Ved BÅRDSHAUG BRU

vil Misjonssambandet holde
telt-møter
13.—23. juni
hver kveld
kl. 20.

Skal vi ikke, i denne rastløse tid avse noen minutter og sette hverandre stevne i teltet omkring Guds ord og kristen sang?

Se lokalavis og plakater.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Besøk fra India

I forbindelse med Santalmisjonens 100-årsjubileum får Trøndelag krets besøk av santalpresten Jonas Hasdak med misjonsprest Arne Strønstad som tolk. De skal besøke Fannrem onsdag 14. juni kl. 20. Mange vil sikkert nytte anledningen til å møte en representant for misj.kirken der ute. Her er det grunn til å undre seg over misjonens gjengave og samtidig være med og gi vår lille eller store jubileumsgave til denne gren av norsk misjonsvirksomhet.

TUR TIL SØLBERGET?

Etter gudstjenesten i Stokkhaugen søndag 11. 6. vil en rekke interesserte legge turen innom Sølberget og Gjønnes. Det blir kaffe-stund på bedehuset som nylig har gjennomgått en omfattende oppussing. Etterpå blir det anledning til å treffe folk i kretsen som vil vise oss litt omkring, muligens med en sving nedom Thamshavnarbeidernes feriested. Det er folk på Svorkmo som har sagt seg interessert i turen, men ellers er det åpen adgang for alle som vil delta. Mat og kopp medtas. Leskedrikke fås kjøpt.

KIRKEFORENINGENE

PÅ FANNREM OG SVORKMO har slått seg sammen om en felles vartur til Geitastrand torsdag 15. 6. Starten foregår ca. 18,30 fra Svorkmo, ca. 18,45 fra Fannrem. Det blir besøk i kirken på Ofstad og senere kaffe- og hyggesamling på bedehuset oppe i Husdalvegen. En håper at en del folk fra stedet også blir med.

LOKALHISTORISK TUR

søndag 2. juli ca. kl. 13.00 over Hoston-Laksøyen til Rindal. Besøk og orientering på museet og i kirken. Tilbaketuren legges over Vålaskaret der noen medlemmer fra Meldal Historielag vil møte fremved menighetshytta. Mat for dagen medtas. Alle interesserte er hjertelig velkommen til å delta.

«ELDRES HYGGETIME»

på Svorkmo misjonshus tirsdag 4. 7. kl. 10,30. VELKOMMEN!

SOLSJØSTEVNE

SØNDAG 9. JULI

på Snøton ved hyttene til Svorkdal og Fossum. Samling etter gudstjenestetid ca. kl. 13,30.

Amerikabesøk

Pastor Frithjof Monseth fra Valley City, North-Dakota, besøker Orkdal i dagene 18.-23. juli. Det blir en travel tid med besøk hos slektninger og en del møter rundt om i bygda. Foreløpig er ingen av disse helt fastsatt bortsett fra det siste som blir i Orkdal kirke søndag 23. kl. 19. — Vi ønsker alt godt for dette besøk i fedrenes land og på hjemlige trakter med rikt utbytte både menneskelig og åndelig.

SOMMERLEIRER

VED MISJONSSAMBANDET

Tenåringsleirer:

BY i Åfjord, 26.—29. juni.

SKOEN, (Ronglan st.)

29. juni—2. juli.

OPPDAL, (Midtbygda skole)

6.—9. juli.

RØDDE, 26.—30. juli.

ROAN, 9.—13. august.

Barneleir:

RØDDE, 4.—6. august.

Innmelding: N.L. Misjonssamband, Ths. Angellsgt. 20, Tr.heim. (tlf. 23 137).

PRESTENES FERIER

Kallskap. Olsen 30. juni—27. juli.

Res. kap. Koren 25. juli—27. aug.

GAVER.

Til Menighetsarbeidet i Orkanger er mottatt fra Kari Gravrok, Orkanger, kr. 27,50. Hjertelig takk!

UTFLYTTERNES DAG I ORKLAND

finder sted søndag 16. juli.
Kl. 11 gudstjeneste i kirken
Kl. 13,15 avsløring av bauta-
stenen ved kirkeplassen
på Smehaugen.

Kl. 14,30 samling på Gumdalen.
Historisk kåseri av Reidar Blokkeskar.

Stedets folk tar med mat.
Tilreisende utenbygdsfra kan regne med servering.

VELKOMMEN
TIL ALLE INTERES-
SERTE FRA FJERN
OG NÆR!

Ny messehaket

Som jubileumsgave har Orkanger kirke fått fra anonym gier en meget vakker messehaket. Den er levert av Den norske Husflidsforening, Oslo. Stoffet er vevd og, fargen er rød, med applisert kors i sort og kvitt — også vevd.

Fra Orkanger Vel har en fått til kirken et nytt sett lampetter, messing. De er montert i koret.

SALME

på

konfirmasjonsdagen

*La denne dag, o Herre Gud,
For oss velsignet være!
Fra nådens favn støt ingen ut
Av disse våre kjære!
Du ser oss for dig stå,
Vi beder, store, små:
Se, Fader, til oss ned,
Lys over oss din fred
Og la din And oss styrke!*

*Sign ordet i de unges munn,
Dets kraft i hjertet brenne,
At de vår tro og troens grunn
Sannferdig må bekjenne!
Engang de bares frem,
Og du velsignet dem;
Du tok de små i favn,
De døptes i ditt navn,
O kjennes ved dem, Herre!*

L. Rev. 677, 1-2.

1867 Anders Olsen Svorkmo 1967

For en tid siden ble vi oppmerksom på en sang av Anders Olsen Svorkmo (nr. 396 i sangboken), og i forfatterregisteret stod at han var født i 1867. Det viste seg ved senere undersøkelse at fødselsdatoen var 22. mai. Det kan derfor passe godt her og nå med noen minneord i form av en del biografiske opplysninger som på henvendelse er gitt av datteren, fru Gudrun Øyan, Stjørdal. De vil sikkert ha interesse for en god del av M.bladets leserkrets.

Anders Olsen Svorkmo var født 22. mai 1867. De var 5 brødre, født på Simonshaug, Svorkmo. Arnt og Lars, som var advokat, døde i Amerika. De to andre brødrene var Erik og John. Den siste var yngst og bodde på hjemgården til han døde for ca. 10 år siden.

Anders Svorkmo reiste til Amerika første gang i 1897 (muligens 1898). Der ble han omvendt ved Lars Skrefsruds møter. Svorkmo fikk brev fra misjonær Skrefsrud senere. Vi har bl.a. et brev som han skrev og sendte fra Ebeneser i Santalistan 17. mars 1902.

Svorkmo gikk på Northfield college i Nord-Amerika. Han var visstnok i Amerika i alt 5 ganger. To ganger fungerte han som prest i Den norsk lutherske kirke i Duluth, Minnesota og Deer Park, Wisconsin. Han kom så hit til Norge for siste gang i 1919 og slo seg da ned her for godt. Han reiste så rundt i landet og forkynte Guds ord. Han døde høsten 1945.

Svorkmo har gitt ut flere bøker og diktet mange sanger. «Sangleren» ga han visstnok ut i 9 opplag. — Jeg kan legge til at han ble gift med Kjerstina Storflor i Flornes, Hegra. Hun lever enda, 96 år gammel. De fikk to døtre som begge lever.

I 50-års jubileumsskriftet for Nordmøre Indremisjonsskrets (1936) heter det bl. annet: Høsten 1914 hadde vi besøk av emissærer fra indremisjonen. Senere kom Svorkmo fra Orkdal. Til hans møter var tilstrømningen stor. Han holdt de fleste av sine møter i avholdslokalet «Trudvang», som var leiet for anledningen. Guds ord og ånd virket så det ble vekkelse. Som et bevis på

vekkelsens omfang kan berettes at etter at Svorkmo var reist, bestemte vi et bønnemøte. Det var søndag før jul, og ca. 80 sjeler deltok i dette møtet.

Vi tar her med 1. vers av nevnte sang:

*Rekk meg, o Jesus,
din hjelpende hånd
Når jeg er trett på min vei!
Styrk du min bange
og tvilende ånd,
Slipp meg da ikke, o nei!
Lær meg å villig ditt ærende gå,
Hvorhelst i striden
du vil jeg skal stå!
Saken er din, og jeg er kun ditt rør,
Lønnen jeg får når jeg dør.*

Naturlige og ekte mennesker

Det er ikke særlig fint å være menneske lenger. Det skeptiske synet som reduserer mennesket til et blindt biologisk vesen har trengt dypt inn i åndslivet. Teologien har jattet med på sin kant og har talt om menneskets absolutte elendighet på en slik måte at alt som heter idealer er blitt mistenkeliggjort — man må endelig ikke innbille seg noe!

En ting er at mennesket ikke kan frelse seg selv. Det holder den kristne kirke uryggelig fast ved, og det stadfestes av all erfaring. Vi kommer ikke utenom det onde, det har slått sine dype røtter i oss alle. Derfor kommer vi heller ikke utenom Kristus som verdens Frelser.

Men noe helt annet er å radikalt fornekte alt menneskelig. Det er ganske enkelt en hån mot Guds skaperverk. Og det fører enten til ansvarsløshet eller fortvilelse eller hykleri. Det siste er vi ikke ukjent med i kristne kretser. Det blir så lett å leve i to etasjer, en åndelig og en meget jordisk. Og forbindelsen mangler.

Her er det grunn til å komme med en oppfordring: Vær litt mer menneskelig. Vær naturlig. Vær ekte. Er det ikke på tide at vi som kaller oss kristne tar opp kampen mot alt som er uekte og falskt i ord og vesen?

Hvorfor blir folk så irritert på predikanter med preketone? Fordi (Forts. s. 8)

Da misjonseventyret begynte.

Gjennom tidene er kommet mange hånlige bemerkninger om misjonsforeningene og deres «ullstrømper til Afrika». I dag ser de fleste på misjonen med en helt annen forståelse. Det har gått opp for oss at vi har et ansvar for folk i fjerne land, i Afrika, Asia og Latin Amerika.

Misjonssjubileene i 1967, da Det norske Misjonsselskap feirer 125-årsjubileum og Den norske Santalmisjon er 100 år, finner sted i en tid da norsk misjon møter respekt fra alle hold. Det er gledelig, og det gir oss enda større grunn til å minnes pionerene som kjemper fram denne store saken.

Den 8. aug. 1842 kom halvannet hundre vadmelklede bønder, fiskere og håndverkere ruslende inn i Josephinestiftelsens hus i Stavanger, sammen med noen mer velstående kjøpmenn og en liten flokk prester. Et par dager satt de sammen, og da de gikk fra hverandre, var det første landsomfattende misjonsselskap i Norge blitt til.

Dermed var spiren til det norske misjonseventyret blitt synlig. Men frøet var sådd tidligere. Spredte misjonsforeninger var dannet rundt omkring i landet i årene før. 65 av dem var med på stiftelsen av Misjonsselskapet disse augustdagene.

De hadde pågangsmot, de som gikk i spissen. Og det trengte de. For mange tenkte som så: Hva har vi med hedningene i fjerne land å gjøre? Hva kan vi — det lille, fattige Norge gjøre? Typisk var innstillingen hos en gruppe, i og for seg misjonsinteresserte akademikere i hovedtsaden, da det ble bedt om å være i et landsomfattende selskap: Det kunne da ikke være nødvendig med noe eget landsselskap i Norge «al den Stund der er Misjonsselskaber nok i andre Land».

Men ildsjelene lot seg ikke stanse, og det skulle vise seg at misjonsfolket i Norge vokste og tok på seg stadig større ansvar i mange land.

25 år etter det minneverdige møtet i Stavanger landet en 24-årig gudbrandsdøl i India. Lars Skrefsrud var en fattig husmannsgutt som

var kommet ut på skråplanet og hadde havnet i fengsel. Men Gud fant ham i fengslet og tente misjonsilden i hans hjerte. Den lot seg ikke slokke, og tross motgang og vanskeligheter dro han ut i det ukjente. I 1867 begynte han et misjonsarbeid blant santalene, uten noe solid norsk selskap i ryggen, men i sterk tro på Guds kall.

Pioneren Lars Skrefsrud fikk etterhvert følge, og arbeidet han startet, har båret rike frukter.

I dag kan vi snakke om «misjonseventyret», og med god grunn. Men i gleden og jubelen skal vi minnes pionerene. De begynte under så beskjedne forhold som overhodet mulig, men de startet i tro!

PREMIER

i konkurransen om spørsmålene i forr.nr. vedrørende konfirmantnr. av ungdomsbladet Ny Dag er tilfalt følgende:

1. Bjørn Hansen, Fannrem.
2. Per Johan Sæterbakk, Svorkmo.

ORKLAND KIRKE — 100 år

Inger Johanne Smedhaug, Oslo kr. 10.

Turid og Egil Ottervik, Skjoldtun, Bergen kr. 50.

Hjertelig takk!

GAVER til bladet

ORKLAND :

Ved Koren:

Gjertrud Rønningsbakk. Kolbjørn Rønningsbakk. Hilda og Nils Bredesen. Dorthea og Henrik Ekli. Martin Skjølberg. Karen Elden. Vermund Elda. Gudrun og Ole Vormdal. Ingeborg og Engel Asbøl. Sigrid Tronvoll. Ida og Ola Skjølberg. Berit og Anders Lomundal. Magna og Gunnar Bjørkhaug. Nanna og Erik Gimse. Anne og Arne Berbu. Berit Resell. Alle bet. kr. 10.

Ved John Fagerli:

Gunhild Gumdal. Ingeborg og Ola Gumdal. Anny og Einar Mjøen. Alle bet. kr. 10.

Ved Ingvald Sæter:

Kjellfrid og Johan Tallerås kr. 10. Marit og Ingv. Sæter 10.

Ved A. B. Hoston:

Ole Vassli kr. 10. Susanna Rise 10.

Ved Nils Ofstad:

Agnes Solbu kr. 5.

ORKDAL :

Ved Ingar Lund:

Martin-Krogstad kr. 5. Fredrik Skorild. Jakob Samskott. Anne Blomli. Alle bet. kr. 10.

Ved Koren:

Ellinor og Peder Nystykket kr. 10. Ragnhild og Ole Svorkdal kr. 10.

Ved I. K. Jakobsen:

Karl Blåsmo kr. 20. Johanna og Fr. Husby. Olav Lefstad. Gurina Solbakken. B. Kvakland. O. Alb. Kvaale. Anna Sognlie. L. Rædergaard. Aslaug Bratbost. O. M. Krokdal. Betzy Sveeggen. Guri Haugen. Olaf Aas. Kornelia og Odin Vassli. Alle bet. kr. 10.

Karen Blokkum. Marit O. Advenning. Rikard Togstad. Alle bet. kr. 5.

Ved Per Asphjell:

Gunda og Johan Røhmesmo 10.

ORKANGER :

Ved Olav Olsen:

Johanna Haugen. Anne Lovise og Cort Iversen. Ida og Johan Tungen. Marta og Sverre Olsen. Alle bet. kr. 10. Magnhild og Ingvald Solbu kr. 20. Kari Gravrok 27,50.

Ved Koren:

Gunda og Erling Fagerholt. Arnt Røhme. Torunn og Jan Trønsdal. Sigrid Trønsdal. Leif og Ester Høie. Alle bet. kr. 10.

UTENBYGDS :

Ved Olav Olsen:

Anne og Ole Skjulsvik, Tr.heim kr. 10.

Ved Ingar Lund:

Olga Faanes, Tr.heim kr. 10.

Ved Koren:

Leif Helgerud, Lier. Kristine Ljøkelsøy, Tr.heim. Johanna Berbu, Oslo. Einar Berbu, Oslo. Leif Ofstad, Tr.heim. Alle bet. kr. 10.

Ved I. K. Jakobsen:

Liv Storegjerde, Bjørset, Molde kr. 10. Elsie Sveeggen, Oppdal 10.

Hjertelig takk.

Status-symbol som maske

I all tale om statusymboler trengs en definisjon. En enkel definisjon er gitt: «Ved statussymbol forstås man en ting — eller tilstand — som man streber etter med det formål å imponere andre». Steinbeck har illustrert denne definisjon i en bok, hvor Danny, som endelig har fått penger mellom hendene, gir sin kjæreste en støvsuger for å kunne imponere alle naboene. Riktignok har hun ikke elektrisitet, men hun bruker likevel støvsugeren og lager selv lyden med munnen.

Å leve over evne og anskaffe ting over evne ene og alene for å imponere andre, er å demonstrere en maske av velstand, mens en kanskje mangler penger til det daglige brød. Det er i sannhet en kostbar maske, som ikke bare gir økonomisk stress, men sikkert like meget indre stress: fattigfornemhetens indre spaltning.

Å tale som om en vet det en faktisk ikke vet eller med følelser en

slett ikke har, er også et status-symbol, om enn av mer åndelig art. Ikke desto mindre minst så farlig som tingenes glittermaske. En taler, som i årevis talte i samme forsamling, sto alltid åndelig på tå hev, talte med glød og begeistring, salvelse og høystemte følelser — Inn-til han simpelthen fikk sammenbrudd og måtte slutte brått. På den motsatte side kan vi finne at ydmykhetens maske passer best som statussymbol, og vårt onde hjerte kan forlede oss til å be offentlig om ydmykhet forat folk skal se hvor ydmyke vi er, som en forkynner sa om seg selv i dyp selverkjennelse.

Ingen kan få det bedre enn den fortapte sønn, da han endelig «kom til seg selv» og ble akkurat seg selv, slik han var både i egne øyne og i andres og var villig til å opptre som seg selv.

Med oppriktige har Gud fortrolig samfunn. Erling Ruud.

GUDSTENER

11/6, 3. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Kallskap. Olsen
Stokkhaugen bedehus kl. 11:
Res. kap. Koren.
Monset skole kl. 11: Sokneprest
Leergaard.

18/6, 4. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren.
Samtale med konfirmantene.
Orkdal kl. 11: Olsen.
Orkanger kl. 11: Leergaard.

25/6, 5. s. e. tref.

Orkland kl. 11: KONFIRMASJON
Ofr. til Menighetfakultetet.
Orkdal kl. 11: Leergaard.
Orkanger Aldersh. kl. 11: Olsen.

27/6. Orkland kl. 20: Koren.

Altergang for konfirmanter o. a.

2/7, 6. s. e. tref.

Geitastrand kl. 11: Leergaard.
Houston kl. 11: Koren.

9/7, 7. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Koren. Nattverd.
Orkanger kl. 11: Leergaard.
Nattverd.

16/7, 8. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren.
UTFLYTTERNES DAG
Støylen skole kl. 11: Leergaard.

23/7, 9. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Koren.

30/7, 10. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Leergaard.
Orkland kl. 11: Olsen. Nattverd.

6/8, 11. s. e. tref.

Geitastrand kl. 11: Olsen. Nattv.
Sølberget bedehus kl. 11:
Leergaard.

13/8, 12. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Olsen. Nattv.
Orkanger kl. 11: Leergaard.
Nattverd.

20/8, 13. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Olsen.
Svorkmo misj.hus kl. 11:
Leergaard.

27/8, 14. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren.
JUBILEUMSOFFER til Det nor-
ske Misjonsselskap.
Orkdal kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Olsen.

Forandringer kan inntreffe.

SLEKTERS GANG

Rettelse fra forr. nr.:

Geitastrand, døpte:

5/3: Gunn Berit Isdal.

26/3: Jan Ingvar Gjerstad.

Døpte

Orkland.

23/4: Kolstein Skjølberg

14/5: Siv Helen Vuttudal.

4/6: Lars Bjørkhaug.

Orkdal.

30/4: Kjell Samskott, Joar Staveli
Anne Kirsti Damli

7/5: Sølvi Aunemo

14/5: Einar Markhus
Gunn Volden, Mildrid Wærnes

28/5: Cato Næss, Rune Kjelstad
Synnøve Krokald.

Orkanger.

2/4: Kristin Eggen,
Renathe Veronica Karlsen

9/4: Gry Knutsen

23/4: Inger Marie Haugsand

14/5: Arild Nordstrand
Terje Nordstrand
Hilde Nordstrand

21/5: Gunda Øyangan

28/5: Kari Skjenald

Ann Karin Kvam.

Vigde

Orkland.

13/5: Magne Haugen og
Eva Karin Hoff.

Orkdal.

15/4: Torbjørn Johan Hestnes og
Anne Elise Breivold
(Lademoen k.)

6/5: Stein Joar Løfshus og
Aud Engmann

20/5: Jon Harald By og
Anne Johanne Okkenhaug.

Orkanger.

1/4: Dagfinn Hansen og
Kirsten Synnøve Steigedal.

Døde

Orkland.

29/4: John L. Kusæther, f. 1917.

28/5: Lars H. Bakken, f. 1904.

Orkdal.

16/4: Pauline Fossum, f. 1882

6/5: Egil Ottar Vatslag, f. 1942

19/5: Håkon Ingvald Lynum, f. 1897

23/5: Andreas T. Storstein, f. 1894

25/5: Marta O. Laksøyen, f. 1910.

SØLVVÆRER

til

**BARNEDAP BRYLLUP
KONFIRMASJON**

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre bilder og garanterer fagmessig arbeide.

Fotograf Kvarsnes

postboks 65, Fannrem.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.

Ordner alt.

Begravelsesbil.

Tlf. 66, Orkanger.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller
i førsteklasses utførelse
bestilles fra

BERNT GROVEN, Svorkmo
Moe kirke.

LARS FANDREM, Fannrem
Orkdal kirke.

Monumentene leveres fraktet fritt og oppsatt.

Orkanger.

26/4: Serine Slupphaug, f. 1887

28/4: Johanna Husdal, f. 1885

29/4: Anne Steen, f. 1883

6/5: Randi Konstad, f. 1886

13/5: Gustav Røhmesmo, f. 1902.

Naturlige og ekte - -

(Forts. fra s. 6).

det er uekte. Det er en fornektelse av det menneskelige. Altfor mye tilgjort og oppstyltet vesen trives i kristne kretser. Man våger ikke å være menneskelig, man kjenner seg bundet av et bestemt mønster som gjør vold på det naturlige og presser frem en kunstig livsstil.

Den bitre nedrakking av mennesket har aldri ført til noe godt.

La oss bringe det menneskelige til heder og verdighet igjen. Ikke til den selvtilstrekkelige humanismes plan, ikke i noen slags konkurranse med det guddommelige. Men i den betydning at vi erkjenner hvem vi er og våger å være naturlige, ekte mennesker.

Stephan Tschudi.

Trykt i: SVORKMO PRENTEVERK